

det Startpunkt, at den holder fast ved alle de indirekte Afgifter, vi have, og at den, hvis den skal gaa videre ind paa Formaal, som Tiden kræver løst, ogsaa vil have dem betalt gennem indirekte Skatter. Men det er et stort Spørgsmaal, om det er rigtig overfor den almindelige Befolkning; thi de indirekte Skatter, særlig Toldskatterne, hvile selvfølgelig tungt paa den mindre bemidlede Del af Befolkningen, og det maa de altid gjøre. Man kan lægge saa megen Skat paa Vin og Silke, som man vil, det vil ikke være Meget, som vil komme ind derved, i Sammenligning med, hvad der vil komme ind, naar man vil lægge Skat paa Vombstøier og Brændevin. Derfor vil de indirekte Skatter komme til at trykke paa den almindelige Befolkning, og naar man nu netop udtaler sig saaledes, som den høitærede Minister gjorde for, at Hovedformålet ved denne Lov skulde være at tilvejebringe Midler til de sociale Love, som nu maa fremmes, saa vil jeg sige, at det vilde være adskillig smukkere, at man tilvejebragte Midlerne til disse Formaal gennem en Beskatning, der ganske anderledes ramte dem, som havde Naad til at betale, end ved at lægge Udgifterne over paa den mindre bemidlede Befolkning. Det at hjælpe ad den Vel, er en meget tvivlsom Foranstaltning. Jeg for min Del tror derfor, at vi maa gjøre os det klart ved Behandlingen af denne Sag, at hvorledes det gaar eller ikke, hvor Meget vi ville være med til at kompensere Toldbesættelser ved Olf eller Brændvinsstatter, saa vil Folkethinget ikke gaa videre i Retning af indirekte Skatter, end det allerede er gaaet, men det vil tværtimod gjøre Sit til, at vi snarere komme ned med den indirekte Beskatning, saaledes som der er krævet gennem mange Aar. Derom har Krigen staaet mellem Ministeriet og Folkethinget. Derom tror jeg ikke, der kan være Tvivl, at paa dette Punkt vil Ministeren ikke faae den Glæde at faae Folkethinget til at gaa med paa sine Forslag, saa det skulde gaa ind paa at fjerne den samlede indirekte Beskatning her i Landet. Men hvis Ministeren ikke vil stille dette Forlangende, hvis der kun bliver Spørgsmaal om ved Hjælp af en Olf eller maaſte ogsaa en Brændvinsstat at muliggjøre Besættelser paa Toldloven, da bliver Stillingen en noget anden. Men det, der her forlanges, er, at vi skulde gaa ind paa en yderligere indirekte Beskat-

ning til Fordel for de nye sociale Foranstaltninger, som Tiden kræver.

Sutein: Det hænder undertiden her i Livet, at man faaer sine Ønsker og Begjæringer opfyldte paa en saadan Maade, at man, naar man ser paa Opholdelsen, fyldest med Forbauselse og siger: Mon det var det, jeg egentlig ønskede og begjærede. Den Betragtning er jeg kommen til at gjøre i Anledning af det foreliggende Lovudskifts Forhold til, hvad der tidligere er passeret her i Thinget. Som det vil erindres af ærede Medlemmer, behandlede vi i forrige Samling — det var ikke i Begyndelsen af denne Samling, men i den Samling, der afholdtes sidste Winter — et Forslag til en Toldtariff, der var forelagt af et æret Medlem her i Thinget. Forslaget gik i Ubvalg, der blev afgivet Betænkning, og det var til 3die Behandling her i Salen. I dette Forslag, som det blev forelagt her, indeholdtes der oprindelig Forslag til en Olfat, som omtrent var lig den, der findes i det nu foreliggende Lovforslag. Navnlig var det paa det Allernærmeste den samme Skat, som var i det oprindelige Forslag, som af Regjeringen blev forelagt i Landstinget, idet nemlig det ærede Medlem her havde foreslaaet en Skat af 3 Kr. for hver Procent Spiritusindhold, saa vilde altsaa 2½ pCt. omtrent give det samme Beløb, som Regjeringen nu har foreslaaet. Denne Paragraf blev stemt ud her ved 3die Behandling med den udtrykkelige Begrundelse, at man ønskede, at Regjeringen i den kommende Samling skulde forelægge Lovforslag om en Olfat. Man indsaar, at det at udarbejde et Lovforslag om en Olfat noget oversteg private Medlemmers Kræfter, og at det var et Lovforslag, som maatte udgaa fra Regjeringen. Saa kan man altsaa sige: Saa saa er det meget godt; nu faaer I et Forslag om en Olfat, det er jo det, dette Thing ved sin Afstemning her sidste Foraar har vedtaget. Men naar vi saa se paa det foreliggende Forslag og sammenligne det med, hvad vi ønskede, da finde vi jo dog en saa vidunderlig Forskjel, at det forekommer mig, at jeg aldrig har set noget evidenterere Bevis for, hvor vanskeligt, for ikke at sige umuligt, et Samarbejde er for os med den høie Regjering. Jeg kan næsten sige, at Forholdet er det, at den høie Regjering giver os Stene for Brød. Vi had om Brød, det vil sige, det kalder jeg Skatten paa bairisk Olf, som vist er et temmelig almindeligt Ønske i Befolkningen og her i Salen, om det end ikke deles af Alle, og saa faaer vi det med et Tillæg af en Brændvinsstat, som vi ikke have